

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΑΓΡΙΩΝ ΘΗΡΙΩΝ

Ο «Επίγειος Παράδεισος» του Χάγκενμπεργκ. Από πού αγοράζουν τα θηρία τους οι ζωολογικοί κήποι και τα ιπποδρόμια. Το «Χρηματιστήριο των θηρίων» του Άμπερργου. Πώς πιάνουν τα θηρία οι κυνηγοί του Χάγκενμπεργκ. Η τιμές των αγρίων θηρίων σε χρυσά φράγκα, κλπ. κλπ.

Καλή κανείς πίσω! Όλο, παύει να σταθεί την παραγωγή του στον «Επίγειο Παράδεισο» του Χάγκενμπεργκ, του «βασιλείου των αγρίων θηρίων», στο Άμπερργο.

Ο Χάγκενμπεργκ έχει ιδρύσει από το 1890 ένα άπειρο θηροτροφείο στη γενέθλια πόλη του, ένα μεγάλο έμπορικό κέντρο με καθημερινά αγοραπωλησίες και με ύψιστες τιμές στα όλα τα μέρη του κόσμου, στη Νέα Υόρκη, στη Σαγγαίη, στη Σιγκαπούρη, στο Σίδνεϋ, στο Κιάι και στην Αδελφίδα, Μπουένος Άιρες και του Σιγίρετς κ.ά. Ένα τηλεγράφημα το πιο εξοικισμένο, το πιο σπάνιο ζώο, το πιο άγριο θηρίο. Αν δεν το έχει στην... αποθήκη του, θα ειδοποιηθεί αμέσως έναν από τους πράκτορες του να του σταλεί με το πρώτο ύπεροκείανσο το επιθυμώμενο από τον Σιγίρετς, και φέρνοντας μια ματιά στα δημοσιεύματα των άνωφερμένων εφημερίδων, θα σας δώσει ακριβώς την ημέρα που θα σας το παραδώσει...

Η εξαγωγή του θηριοτροφείου του Χάγκενμπεργκ από την ημέρα της ιδρύσεώς του έχει φτάσει σε καταπληκτικούς αριθμούς κι αξιάνεται διαρκώς στην έποχή μας. Φαντασθείτε ότι αυτό το χρηματιστήριο των θηρίων, όπως το λένε, έχει πουλήσει μέχρι σήμερα 5.000 λεοντάρια, 3.200 τίγρεις, 2.700 λιονταράκια, 6.000 άρκτους του Πάβου, 2.500 θύμους, 1.700 ελέφαντες, 1300 αιλουροειδή, 15.000 αντιλόπες, 800 οντόκωρους κι αναρίθμητες κομήλες, κροκοδείλους, βόας και κάθε άλλο είδος θηρίων της ζούγκλας.

Κατάλαβαίτε ωστόσο κανείς ότι ένα τέτοιο εμπόριο συναντάει άνωπρόβλεπτες κι εκπληκτικές δυσκολίες που αγγίζουν από το κτήνη του άγριου θηρίου και τελειώνουν με την παράδοσή του σ' έναν αγοραστή.

Ο Χάγκενμπεργκ μάλιστα αναζητεί και προμηθεύεται πάντα μικρά θηρία, γιατί έχει βρει ότι ο καλύτερος τρόπος για την διατήρηση της ζωής του εμπορίου του είναι να μαθαίνει τα θηρία να ζουν από μικρά στο κλουβί. Αν όμως είναι εύκολο να κληρονομήσει κανείς ένα ζοπάδι στρουθοκάμηλου, είναι τρομερά επικίνδυνο, αν όχι απαράδοτο, να πιάσει στις φρυάγες τους τα μικρά τους. Ο κυνηγός δέχεται διαρκώς τις λυσσομανές επιθέσεις των γονέων τους και πολλές φορές πληρώνει τη τραγική τύχη του με τη ζωή του. Όσο τώρα για τα λιοντάρια, τις τίγρεις, τους ελέφαντες ή τις λιονταράκια, οι κυνηγοί του Χάγκενμπεργκ καταφεύγουν σε διάφορα συστήματα παγίδων. Για τα έρπετα, τα φειδια και τους κροκοδείλους, το κτήνη είναι πιο δύσκολο και γίνεται ιδιαίτερα. Όταν έδω και λίγα χρόνια ο «Βασιλέας των Αγρίων Θηρίων» ανέλαβε να δογανώσει μια έδραση έρετών στο Άμπερργο, δέχτηκε τους πράκτορες του να πιάσουν ένα μεγάλο κτήνη σε μια βελθινή περιοχή, άπειρη, κοντά στις έδρασεις του Γάγγη, άκατοκτητή βέβαια για τους ανθρώπους και συνεπώς γεννήτη φειδοφιλής. Οι κυνηγοί λοιπόν έβαλαν φωτιά σ' όλες τις μερικές αυτής της περιοχής και περικλείωσαν τα φειδια με τις φράγες. Έπειτα τότε ομαδόντας για να βγούν από τη μόνη έξοδο που είχαν άρρισε οι κυνηγοί, έπεσαν μέσα σ' άπαισιωμένα δίχτυα τους.

Οι πράκτορες του Χάγκενμπεργκ έπειτα, βοηθούμενοι από επιδέξιους ιθαγενείς, «επισκεύασαν» μέσα σε κλωβία ή έδρασαν άνωθεν σε μπαμπού όλα τα φειδια, μικρά και μεγάλα, και τα έστειλαν άμειστος στην Καίζουα. Από 6.000 όμως έρετα που στάλθηκαν στην Εύροπη, μόνο 3.740 έφτασαν ζωντανά στο Άμπερργο. Μα κι αυτό είναι καίρι, είναι άκορετό.

Τους κροκοδείλους συνήθως τους πιάνουν στις λίμνες της Βορείου Αμερικής, της Φλόριδας και κατά μικρό του Μισσισιππί, φέρνοντας μεγάλα άτσάλινα δίχτυα και φερώνοντάς τους έτσι όλους μαζί. Υστερα γεννιέται το μεγάλο πρόβλημα της μεταφοράς τους, που είναι

και πολύπλοκο και άρκετά επικίνδυνο. Το μοναδικό μέσο που έχουν βρει για τη μεταφορά των κροκοδείλων είναι να τους κλείνουν σε στενόμακρο κλωβία και να τους αφήνουν άκίνητους και νηστικούς καθ' όλη την διάρκεια του ταξιδιού. Η πιο κρίσιμη στιγμή ωστόσο είναι όταν θέλουν να τους βγάλουν από το κλωβίο. Ο κροκοδείλος που έχει λιποστάξει από την πείνα, όρμηκει για να βγει από το άκωκλια και χρειάζεται τότε μεγάλη έυδειξιοτητα για να μπορέσει κανείς να δέσει γερά τις τρομερές μασέλες του, πριν προφθάσει να τις άνοιξη...

Τα μικρά λιοντάρια κι όλα τ' άλλα μικρά θηρία τα κλείνουν μέσα σε κλωβία από μπαμπού, τα φορτώνουν άνωθεν σε κομήλες και σχηματίζοντας έτσι δλώδερμα κομήλινα, τα μεταφέρουν ως το λιμάνι. Η στρουθοκάμηλοι, τίγρες, ή αντιλόπες κι ή κρημοστραβάδες άποτέλουν μεγάλα κοπάδια μαζί με πολυάριθμες κοτσίνες που χρησιμοποιούν ως «παράκωτες» για τα μικρά των μεταφορών...

Περαιτό βέβαια είναι ν' αναφέρει κανείς ότι τα έξοδα της μεταφοράς είναι κολοσσιαία.

Το ταξίδι ενός ελέφαντος από την Κεϊλώνη στο Άμπερργο δεν κοστίζει λιγότερο από 2.500 χρυσά φράγκα. Γι' αυτό άλλως τε και τα περισσότερα άγρια θηρία είναι πανάκριβα. Ένας ιταλικός ιατρός 6 χρυσών κοστίζει 20.000 χρυσά φράγκα. Ένας οντόκωρος 15.000. Ένας έλεφας γυμνασμένος πουλάται από 8.000 ως 12.000 χρυσά φράγκα. Ένα ζευγάρι λιονταριών ηλικίας 6 χρόνων δεν πουλιέται λιγότερο από 8.000 χρυσά φράγκα. Μιά τίγρης της Βεγγάλης 4.500. Μιά κρημοστραβάλης τέλος 6.000 χρυσά φράγκα.

Βλέπετε, λοιπόν, ότι δεν μπορεί κανείς εύκολα ν' αγοράσει έναν λιποπόταμο ή μια τίγρη, όπως αγοράζει ένα μπαμπούκι ή μια άμμορη γαπίνα. Έπειτα, που θα μπορούσε να τα εδωκομηθή τα θηρία αυτά; Ένας λιποπόταμος ή ένας έλεφας μέσα σ' ένα κομψό σάβανο δεν μπορεί να κληρονομήσει στα πάλια του κυρίου του. Είναι συντηρημένος να τα κληρονομήσει από τη ζούγκλα, στην οποία ζούσε.

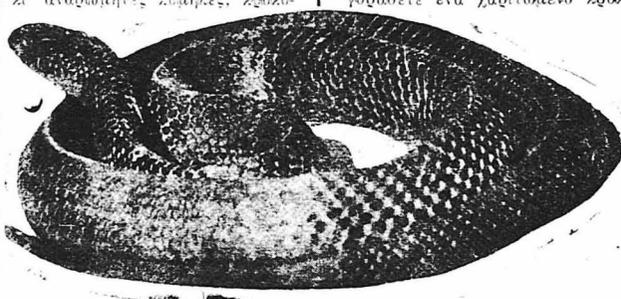
Υπάρχουν όμως και μικρά ζώα πουλιέται σ' όλες τις τρέτες. Ένας βόας πουλιέται 50 χρυσά φράγκα. Όσο δέ για τον κροκοδείλο, έχει κρημοκεντρικά έξοτελεστή. Με 10 χρυσά φράγκα μπορείς ν' αγοράσετε ένα χαριτωμένο κροκοδείλια...

Τα περισσότερα θηρία του Χάγκενμπεργκ πουλιούνται έξιμερομένα στο «Χρηματιστήριο» του Άμπερβου. Ο Χάγκενμπεργκ λοιπόν έχει εγκαταστήσει μια δλώδερμη σχολή έξιμερομένης, την οποία δεν παραλείπουν να επισκέπτονται όσοι περιγίουν να θαυμάσουν τον «Επίγειο Παράδεισο» του. Οι δαιμίσταί του, για να έξιμερομένησουν τ' άγρια θηρία που βοσκούνται κλεισμένα μέσα σ' εφοχώρα κλωβία, εφαρμόζουν μια γενική μέθοδο: τ' ηνσεία. Αφίνουν το ζώο να πεινάσει κι έπειτα τον κητούν να κληρο διαρκώς κινήσει, ν' άνεβη σ' ένα βάθος, να σταθεί όρθιο ή να πηδήξει ένα έμπόδιο και κάθε φορά του δίνουν κι από μια μπροκία για ν' άνταμείφουν τον κάτο του. Τα χάδια είναι έπίσης πιο χροκία από το χαμοκία, γιατί ή τιμωρίες δεν άφίνουν ποτέ ν' έξιμερομένη το θηριο.

Αν όμως ή μέθοδος είναι πάντα ή ίδια, τ' άποτελέσματα ποκίλων άναλόγως του είδους, της ηλικίας, της έξιννάδας ή της έπιδειξιοτητας του ζώου. Η φράγες μέσα σε 6 έβδομάδες έξιμερομένησουν και μπορούν να κάνουν τις πιο δύσκολες άσκήσεις που προκάλουν το θαυμασμό του κόσμου στα λιποδρόμια. Ένα λιοντάρι ή μια άρκουίδα έξιμερομένηται σε 2 ή 3 μήνες. Θα φανταζόσαστε όμως ποτέ ότι πιο δύσκολο από όλα τα ζώα έξιμερομένηται ή μαϊμού; Η μαϊμού λοιπόν είναι λιγότερο έξιμερομένη από το νομίζει κανείς κι είναι άκόνη και το πιο κακό κι επικίνδυνο ζώο από όλα! Στο Άμπερργο άφίνουν εύχαριστος τους έπισκέπτες να μπαίνουν μαζί με τους δαιμίστας στα κλωβία των θηρίων. Άπαγορεύουν όμως άνιστηγώς την είσοδό τους στα κλωβία των λιθρών! Η μαϊμούδες έχουν γνάβη άκορετά μάρτια κι έχουν ξεκολλήσει άκορετά έπισης αυτά γι' αυτά, στον «Επίγειο Παράδεισο» τις έχουν σαν τους τρελλούς «πιο απαγόρευσις».

Τα λιποδρόμια, λοιπόν, όπως βλέπετε, αγοράζουν από το Άμπερργο όχι μόνο έξιμερομένα, άλλα και γυμνασμένα τα θηρία τους. Ο δαιμίστης ωστόσο του λιποδρομίου είναι ύποκορομένος να παραμείνη πολλές ήμερες στον «Επίγειο Παράδεισο» για ν' άποκτήσει την έμπροκισήνη του θηρίου και για να του γάνη φέλος του.

Τα γυμνασμένα θηρία πουλιούνται, φυσικά, πολύ πιο άκριβά. Διά λιοντάρια και δυό τίγρεις της Βεγγάλης που ήξεραν να... κρημοκίλων και να πηδούν διάφορα έμπόδια, πουλήθηκαν έδω και λίγο καιρό σ' ένα Ιταλικό λιποδρόμιο 30.000 χρυσά φράγκα!

Ένα τεράστιο φειδί του θηριοτροφείου Χάγκενμπεργκ άναπαυόμενο